

Kalmar Sjöfartsförening - stadgar.

Styrelsen för Kalmar Sjöfartsförening presenterade under årsmötet den 27 april ett förslag på revision av föreningens stadgar.

Förslaget mottogs inte väl och borde kanske förvarnats på något sätt. Med tanke på de reaktioner som uppstod under och efter årsmötet och då en föreningens stadgar alltid är en medlemsfråga har styrelsen under ett extra möte den 23 augusti beslutat att dra tillbaka förslaget.

Verksamheten i föreningen kommer inte att påverkas av beslutet. I de delar där revisionen var som mest omfattande kommer styrelsen naturligtvis att fortsatt följa gällande stadgar.

Rolf B Bertilsson
Ordförande

Den utdöende konsten att berätta en sjömanshistoria.

Bakgrund: Berättare är ett utdöende släkte. Stark konkurrens av TV etc... Man fyller knappast några läroverksaulor med lyssnare för att ex.vis **Hans Ostelius**, greven av Gaffelgränd, kommer till sta´n och berättar utan en enda bild om sina resor till fjärran länder. Minns ni honom? – I Ystad är han i varje fall odödlig.

Under min skoltid där kunde det hända att en riktigt blåsig, regnig, grå novemberdag plötsligt gatubilden lystes upp av en solbränd, barhuvad, välkammad och leende globetrotter i gul kamelhårsulster, som världsvant promenerade upp och ner på Östergatan-Hamngatan.(Ungefär som Storgatan-Larmgatan i Kalmar) Det märktes att han kommit hem. Det var bara att hoppas, att han skulle ha tid att berätta.

Det kunde hända att man fick plats i Läroverkets fullsatta aula och med gapande mun lyssna till denne man, som kunde börja en föreläsning ungefär så här:

”Resan började på Köpenhamns flygplats, Kastrup, belägen 8 km i SSO-lig riktning från Rådhusplatsen och jag hade plats 4A på British Airways Douglas DC-6B, Metropolitan, med två de Havilland kolvmotorer på 1400 HK på vardera vingen”....

Redan där kände man att man var på väg ut i stora, vida världen...

Jag har upplevt något liknade, speciellt under mina första år till sjöss, när jag seglade på långfart ombord i fartyg med nästan 50 mans besättning. Alltid fanns det någon eller några som hade berättartalanger, eller som kunde spela och sjunga. Minst 10 verser i ”Möte i monsun” ingick i varje djupvattenjungmans allmänbildning.

Det fanns också gott om intresserade lyssnare. Dessutom fanns det **tid** – detta fenomen, som det med åren blivit allt mindre av.

Efter två resor på Australien (Det tog ca ett år) mönstrade jag på Johnson Lines **California**, som gick på NW Europa – Nordamerikas västkust. Under 5 resor, som tog nästan 1½ år var jag ledig 14 dagar, medan fartyget lastade i Östersjöhamnar. Resten av tiden var man ombord. Detta var helt normalt.

Johnson Line hade också en utesejarlinje på Fjärran Östern och där var tjänstgöringstiden 18 månader ombord innan man fick åka hem.(I realskolan hade jag en skolkamrat, som var dotter till en av dessa befälhavare och var över ett år innan han såg henne första gången.)

I **California** hade vi bl a 1:e kock, 2:e kock, kockelev, stuertsbiträde, 2 salongsuppassare, mässuppassare, skanskalle, hyttoskar och städerska. På däck var vi 11 man plus båsen och timmerman, så när vi ex.vis låg till ankars i tropikerna, kom berättartalangerna fram. Vi unga satt mestadels med gapande munnar och lyssnade ”när de stora elefanterna dansade”. Men det gällde också att ha något att säga och göra det bra, annars blev berättaren kvickt avbruten och nertystad, så det var en hård skola. Lyssnarna var ofta mycket krävande och ville själva delta i berättelsen...

Fotograf okänd

Berättande sjömän i California

Låt mig ge ett exempel. Det kunde låta så här:

- När jag var 3MA i **Silver Gate** och vi låg i Antwerpen och jag hade en himla tandvärk...
- **Silver Gate**, Dé var en **Seattle**-båt va? - Javisst.
- Var den byggd i Tyskland? - Jadå. I Kiel
- Då hade ni väl KAMEWA-propellrar? - Nej, det var i **Los Angeles** och **Suecia** dom provade sådana.
- Men Pielstick-maskiner, hade ni väl? - O, nej dom kom mycket senare, först i **Rio**-båtarna
- Va´ det där **Örnestig** var chief? - Nej, han var i **Lions Gate**, du vet dom som va´ så bra på fotboll. Vår chief hette **Länsström**, men han var bara med en resa för se´n tog han över **California**.
- Du sa´ att ni låg i Antwerpen. Låg ni på kajplats 20 eller 21?
- Nej, vi låg faktiskt på 22:an för dom andra var upptagna av **Bolivia** och **Peru**.
- **Bolivia** gick väl på Sydpacific, men va´ gjorde den gamla **Peru** där? - Hon gick på WICA och kom direkt från Aruba
- Var ni på ut- eller hemgående? – Vi var på utgående, och jag ville inte ha tandvärk i 10 dygn till La Guaira...
- Du, ni var förstas inne på både **Elsas** och **Alice** bar. – Jajamen, men **Alice** hade sänkt kredittaket till ?? shilling, för där var nå´n djävla norsk båsen på hemgående, som inte gjort rätt för sig... Så hon var rätt sur och det tycker jag att man kan förstå..
- Du, det där självspelade pianot, fanns det kvar? – Jadå, men de flesta spelade på juke-boxen i stället.
- Fanns där något med **Doris Day**, **Pat Boone** och **Frankie Boy**? – Jodå, men det som kördes mest var **Bill Hailey**, **Tommie Steel** och **Elvis Presley**. ...- **Bill Hailey** är faktiskt rätt bra mot tandvärk.....

Hans Rosengren

